

EUROOPA KESKPANGA MÄÄRUS (EL) nr 469/2014,**16. aprill 2014,****millega muudetakse määrust (EÜ) nr 2157/1999 Euroopa Keskpannga volituste kohta sanktsioonide rakendamiseks (EKP/1999/4)****(EKP/2014/18)**

EUROOPA KESKPANGA NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eelkõige selle artikli 132 lõiget 3,

võttes arvesse Euroopa Keskpankade Süsteemi ja Euroopa Keskpannga põhikirja, eelkõige selle artikleid 34.3 ja 19.1,

võttes arvesse nõukogu 23. novembri 1998. aasta määrust (EÜ) nr 2532/98 Euroopa Keskpannga volituste kohta rakendada sanktsioone, ⁽¹⁾ eelkõige selle artikli 6 lõiget 2,

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Keskpank on kohaldanud Euroopa Keskpannga määrust (EÜ) nr 2157/1999 (EKP/1999/4) ⁽²⁾ sanktsioonide rakendamiseks oma mitmetes pädevusvaldkondades, sealhulgas liidu rahapoliitika teostamisel, maksesüsteemide käitamisel ja statistilise teabe kogumisel.
- (2) Nõukogu määrus (EL) nr 1024/2013 ⁽³⁾ volitab EKPd määrama vahetult kohaldatavas liidu õigusaktis või EKP määruses või otsuses sätestatud nõude rikkumise korral halduskaristusi krediidiasutustele, kelle suhtes ta teostab järelevalvet, ja sanktsioone EKP määruste või otsuste rikkumise korral.
- (3) EKP on vastu võtnud määruse (EL) nr YYY/2014 (EKP/2014/17), ⁽⁴⁾ millega täpsustatakse EKP, riikide pädevate asutuste ja riikide määratud asutuste poolt määruse (EL) nr 1024/2013 alusel järelevalve teostamise korda. Määrus (EL) nr YYY/2014 (EKP/2014/17) sisaldab sätteid EKP ja riikide pädevate asutuste poolt järelevalve valdkonnas halduskaristuste rakendamise kohta.
- (4) Et kehtestada järjekindel kord EKP poolt sanktsioonide rakendamisele määruste (EL) nr 1024/2013 ja (EL) nr YYY/2014 (EKP/2014/17) alusel teostatava järelevalve raames, on EKP võtnud vastu soovitusi EKP/2014/19 ⁽⁵⁾.
- (5) Määruses (EÜ) nr 2157/1999 tuleb täpsustada, et seda kohaldatakse EKP poolt sanktsioonide rakendamisele ainult siis, kui ta täidab järelevalvega mitte seotud keskpanga ülesandeid, samas kui määrust (EL) nr YYY/2014 (EKP/2014/17) kohaldatakse EKP poolt halduskaristuste rakendamisele siis, kui ta täidab järelevalveülesandeid.
- (6) Määruses (EÜ) nr 2532/98 ette nähtud rikkumismenetluse algatamisele ja läbiviimisele kohalduvaid menetlusreegleid täpsustades peaks EKP arvesse võtma kavandatud sanktsiooni karmust.

⁽¹⁾ EÜT L 318, 27.11.1998, lk 4.

⁽²⁾ Euroopa Keskpannga 23. septembri 1999. aasta määrus (EÜ) nr 2157/1999 Euroopa Keskpannga volituste kohta sanktsioonide rakendamiseks (EKP/1999/4) (EÜT L 264, 12.10.1999, lk 21).

⁽³⁾ Nõukogu 15. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 1024/2013, millega antakse Euroopa Keskpanngale eriülesanded seoses krediidiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga (ELT L 287, 29.10.2013, lk 63).

⁽⁴⁾ Euroopa Keskpannga 16. aprilli 2014. aasta määrus (EL) nr YYY/2014, millega kehtestatakse raamistik Euroopa Keskpannga ja riiklike pädevate asutuste vaheliseks ning riiklike määratud asutustega tehtavaks koostööks ühtse järelevalvemehhanismi raames (ühtse järelevalvemehhanismi raammäärus) (EKP/2014/17). Vt käesoleva *Euroopa Liidu Teataja* lk 1.

⁽⁵⁾ 16. aprilli 2014. aasta soovitus EKP/2014/19 võtta vastu nõukogu määrus, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 2532/98 Euroopa Keskpannga volituste kohta rakendada sanktsioone. (ELT L ZZZ, 14.5.2014, lk XXX).

(7) Seetõttu tuleb määrust (EÜ) nr 2157/1999 vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Muudatused

Määrust (EÜ) nr 2157/1999 muudetakse järgmiselt:

1) artikli 1 järel lisatakse uus artikkel 1a:

„Artikkel 1a

Kohaldamisala

Käesolevat määrust kohaldatakse ainult sanktsioonidele, mida EKP võib rakendada, kui ta täidab järelevalvega mitte seotud keskpanga ülesandeid. Määrust ei kohaldata halduskaristustele, mida EKP võib rakendada, kui ta täidab järelevalveülesandeid.”;

2) artikli 1a järel lisatakse uus artikkel 1b:

„Artikkel 1b

Sõltumatu uurimisüksus

1. Selleks et teha otsus, kas algatada rikkumismenetlus vastavalt artiklile 2 ja kasutada artiklis 3 sätestatud volitusi, moodustab EKP sisemise sõltumatu uurimisüksuse (edaspidi „uurimisüksus”), mis koosneb uurimisametnikest, kes täidavad oma uurimisülesandeid sõltumatult juhatusest ja nõukogust ega võta osa juhatuse ja nõukogu aruteludest.

2. Kui EKP leiab, et on põhjust kahtlustada ühe või mitme rikkumise toimumist, teatatakse sellest juhatusele.

3. Kui juhatuse leiab, et rakendatav sanktsioon võib ületada artikli 10 lõikes 1 sätestatud summa, ei kohaldata artiklis 10 sätestatud lihtsustatud korda ning juhatuse annab juhtumi üle uurimisrühmale. Uurimisrühm otsustab, kas algatada rikkumismenetlus.

4. Artiklites 2–4, artikli 5 lõigetes 1–3 ning artiklis 6 olev viide EKP-le loetakse viiteks EKP uurimisrühmale või artikli 10 alusel lihtsustatud menetluse kasutamise korral EKP juhatusele.

5. Käesolev artikkel ei mõjuta pädeva riigi keskpanga pädevust algatada rikkumismenetlus ja viia läbi uurimine vastavalt käesolevale määrusele.”;

3) artiklis 2 asendatakse lõige 1 järgmisega:

„1. Ühe ettevõtja vastu algatatakse samadel alustel ainult üks rikkumisega seotud menetlus. EKP või pädeva riigi keskpank ei tee rikkumise puhul otsust menetluse algatamise kohta enne vastastikust teavitamist ja konsulteerimist.”;

4) artiklis 2 asendatakse lõige 3 järgmisega:

„3. Rikkumise puhul algatatud menetluses võivad EKP või pädeva riigi keskpank teineteist taotluse korral aidata ja koostööd teha, eelkõige edastades asjakohaseks peetava teabe.”;

5) artikli 7 järel lisatakse uus artikkel 7a:

„Artikkel 7a

Ettepanek juhatusele

1. Kui uurimisüksus või pädev riigi keskpank leiab pärast rikkumismenetluse läbiviimist, et asjaomase ettevõtja suhtes tuleb rakendada sanktsiooni, esitab ta juhatusele ettepaneku, milles näitab ära asjaomase ettevõtja rikkumise ja teeb ettepaneku rakendatava sanktsiooni kohta.
2. Uurimisüksus või pädev riigi keskpank tugineb oma ettepanekus üksnes faktilistele asjaoludele ja vastuväidetele, mille kohta asjaomane ettevõtja on saanud esitada oma märkused.
3. Kui juhatus leiab, et uurimisüksuse või pädeva riigi keskpanga esitatud toimik ei ole täielik, võib ta tagastada toimiku uurimisüksusele koos põhjendatud nõudega esitada lisateavet.
4. Kui juhatus nõustub täieliku toimiku alusel uurimisüksuse või pädeva riigi keskpanga ettepanekuga rakendada asjaomase ettevõtja suhtes sanktsiooni, teeb ta otsuse vastavalt uurimisüksuse või pädeva riigi keskpanga ettepanekule.
5. Kui juhatus leiab täieliku toimiku alusel, et uurimisüksuse või pädeva riigi keskpanga ettepanekus kirjeldatud faktilisi asjaolusid ei saa lugeda piisavaks tõendiks rikkumise kohta, võib juhatus oma otsusega menetluse lõpetada.
6. Kui juhatus nõustub täieliku toimiku alusel uurimisüksuse või pädeva riigi keskpanga ettepanekus esitatud otsustusega, et asjaomane ettevõtja on toime pannud rikkumise, kuid ei nõustu ettepanekuga sanktsiooniga, määrab juhatus oma otsusega ise kohase sanktsiooni.
7. Kui juhatus ei nõustu täieliku toimiku alusel uurimisüksuse või pädeva riigi keskpanga ettepanekuga, kuid leiab, et asjaomane ettevõtja on toime pannud mõne teise rikkumise või et uurimisüksuse või pädeva riigi keskpanga ettepaneku tegemiseks on teistsugused faktilised asjaolud, teatab ta asjaomasele ettevõtjale kirjalikult oma seisukoha ja asjaomase ettevõtja suhtes esitatud vastuväited.
8. Juhatus teeb otsuse, milles tuvastatakse, kas asjaomane ettevõtja on toime pannud rikkumise või mitte, ja määratakse kohane sanktsioon. Juhatus otsus tugineb ainult faktilistele asjaoludele ja vastuväidetele, mille kohta asjaomane ettevõtja on saanud esitada oma märkused.”

Artikkel 2

Lõppsätted

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides kooskõlas aluslepingutega.

Frankfurt Maini ääres, 16. aprill 2014

EKP nõukogu nimel

EKP president

Mario DRAGHI
